

MERITIUS®

ADVOCATEN - AVOCATS

Verdienstelijk in recht

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

Onmiddellijk naar de rechtbank tegen de kennisgeving van de verlengde onderzoekstermijn....1

Geen geldige taxatie o.b.v. ongeldig onderzoek bij andere belastingplichtige.....1

Voorwaarden voor geldig bericht van wijziging.....2

Geen aanslag vóór het einde van antwoordtermijn !.....2

Hoe zit het met de micro-fiches in KB-Lux-zaak ?2

Verdedigingskosten tegen indiciaire aanslag: niet automatisch beroepskosten.....2

Gewestelijk directeur mag niet hertaxeren o.b.v. nieuw verkregen elementen 3

De afwijzingsbeslissing van het eerste bezwaar doet de processtermijn lopen.....3

Een "niet-gemotiveerd" bezwaar verhindert betwisting voor de rechtbank3

Geen bewijskrachtige boekhouding, verliezen op "nul"..... 4

Auto's blijven voor discussies zorgen ! 4

Onmiddellijk naar de rechtbank tegen de kennisgeving van de verlengde onderzoekstermijn art. 333 al. 3 WIB

Wanneer zij gebruik wil maken van de verlengde onderzoekstermijn (3 + 2 jaar) inzake inkomstenbelastingen, moet de Administratie een voorafgaande kennisgeving naar de belastingplichtige versturen: zij moet vooraf, schriftelijk en op nauwkeurige wijze aan de belastingplichtige kennis geven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan (art. 333 al. 3 WIB/92). De belastingplichtige kan de geldigheid van deze kennisgeving onmiddellijk voor de rechtbank betwisten. Hij hoeft m.a.w. de fiscale aanslag die na het onderzoek zou volgen, niet af te wachten.

De wet voorziet bovendien niet in de mogelijkheid of verplichting van een administratief bezwaar tegen de verzending van de kennisgeving. Het feit dat geen dergelijk bezwaar werd aangetekend, is dan ook geen reden om de vordering onontvankelijk te verklaren.

In casu wees de rechtbank de vordering tot

ongeldigverklaring van de kennisgeving af: (1) zij is het niet eens met de stelling dat de kennisgeving zou moeten gebeuren binnen de driejarige normale onderzoekstermijn; (2) evenmin ziet zij een probleem in het feit dat de Administratie nog vóór het versturen van de kennisgeving inlichtingen had ingewonnen bij buitenlandse fiscale administraties: het gaat niet om onderzoeksdaden waarvoor een voorafgaande kennisgeving moet worden verstuurd. Uit dit vonnis kunnen we wel onthouden dat het mogelijk is om een kennisgeving van de aanwijzingen inzake belastingontduiking met het oog op verlenging van de aanslagtermijn, onmiddellijk (zonder voorafgaand bezwaar) te betwisten voor de rechtbank. Op die manier kan een onrechtmatig fiscaal onderzoek – en mogelijks daaropvolgende aanslag – worden afgewend.

Rb. Leuven 4 november 2011

Geen geldige taxatie o.b.v. ongeldig onderzoek bij andere belastingplichtige

De Administratie heeft een onderzoek gevoerd lastens een vennootschap A en heeft naar aanleiding daarvan aanwijzingen van belastingontduiking gevonden lastens een vennootschap B. Daarom wil zij de onderzoekstermijn lastens B uitbreiden en stuurt daartoe de vereiste voorafgaande kennisgeving (art. 333 al. 3 WIB/92).

B meent dat het niet mogelijk is de onderzoekstermijn lastens haar uit te breiden. Zij wijst erop dat het onderzoek lastens A onregelmatig was omdat het verricht werd buiten de normale onderzoekstermijn en zonder voorafgaande kennisgeving aan A. Het gevolg daarvan is dat de

inlichtingen (omtrekt de fictieve facturen) op onregelmatige wijze zijn verkregen en niet kunnen worden aangewend, noch t.a.v. A, noch t.a.v. derden, zoals B.

Het Hof van Beroep te Antwerpen volgt de stelling van vennootschap B en besluit dat de Administratie niet op regelmatige wijze heeft aangetoond dat er sprake is van 'aanwijzingen van belastingontduiking' lastens B, zodat de onderzoekstermijn op een onregelmatige wijze is uitgebreid.

Antwerpen 28 februari 2012



MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

De uiteenzetting van de motieven in een bericht van wijziging moet bestaan uit drie elementen: (1) de redenen waarom de Administratie van het bericht van wijziging gebruik maakt, (2) het bedrag van de inkomsten en andere elementen waarop de aanslag zal worden gegrond, (3) de wijze waarop deze inkomsten en andere elementen werden vastgesteld.

Voorwaarden voor geldig bericht van wijziging

Aan welke voorwaarden moet het bericht van wijziging voldoen om geldig te zijn (art. 346 WIB/92) ?

Het Hof van Beroep te Bergen herhaalde dat de motivering moet volstaan voor het analyseren en onderzoeken van de motieven van de Administratie. Wel moet de Administratie de nodige elementen verstrekken om het netto belastbare inkomen van de betrokken belastingplichtige te

kunnen berekenen. De uiteenzetting van de motieven moet aldus bestaan uit drie elementen: (1) de redenen waarom de Administratie van het bericht van wijziging gebruik maakt, (2) het bedrag van de inkomsten en andere elementen waarop de aanslag zal worden gegrond, (3) de wijze waarop deze inkomsten en andere elementen werden vastgesteld.

Bergen 5 oktober 2011

Geen aanslag vóór het einde van antwoordtermijn!

Na het sturen van een bericht van wijziging mag de Administratie de (aanvullende) aanslag (en behoudens enkele uitzonderingen) pas vestigen na afloop van de aan de belastingplichtige toegekende antwoordtermijn van één maand (art. 346 WIB/92). Maar wat met de aanslagen die gevestigd worden voor het verstrijken van deze termijn ?

In casu werd het bericht van wijziging aan de postdiensten overhandigd op vrijdag 24 september. De antwoordtermijn begint te lopen vanaf de derde werkdag volgend op de verzending van

het bericht. Vermits een zaterdag geen werkdag is en dus niet meetelt, nam de antwoordtermijn bijgevolg een aanvang op woensdag 29 september. Daar een in maanden of in jaren bepaalde termijn wordt gerekend van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste, eindigde de antwoordtermijn op donderdag 28 oktober.

De aanslag mocht bijgevolg pas gevestigd worden vanaf 29 oktober, terwijl de Administratie al twee dagen eerder de aanslag had gevestigd. Deze is bijgevolg nietig.

Rb. Leuven 6 januari 2012

Hoe zit het nog met de micro-fiches in KB-Lux-zaak ?

Geïnteresseerd om te weten wat de rechter oordeelde over de microfiches die werden gebruikt in de KB Lux-zaak ? Wel de informatie die daaruit bleek werd als een zeker en vaststaand gegeven gekwalificeerd ! Het feit dat de microfiche geen hoofding van of uitdrukkelijke verwijzing naar een bank bevatte, verhinderde niet dat er wel degelijk een identificatie van de financiële instelling voorhanden was: het begingetal van de in de fiche opgenomen rekeningnummers toonde aan om welke financiële instelling het ging. Ook de identificatie van de klant bleek uit de microfiche: bij het rekeningnummer stond immers de

naam van de titularis van de rekening vermeld. De fiscale rechter te Gent wees een schending van het bewijsrecht dan ook van de hand: het feitelijk vermoeden van de belastingadministratie steunde immers op zekere feiten.

Bovendien was de rechtbank van oordeel dat nergens uit het dossier enige aanwijzing voorhanden is dat de onderzoekers in het strafonderzoek, noch de belastingadministratie, enige wederrechtelijke handeling zouden gesteld hebben om de informatie te verkrijgen.

Rb. Gent 24 november 2010

Verdedigingskosten tegen indiciaire aanslag: niet automatisch beroepskosten

Een bedrijfsleider moet zich voor de rechtbank verdedigen tegen een indiciaire aanslag. De erelonen en kosten van zijn advocaat brengt hij nadien fiscaal in aftrek als beroepskosten, doch daarmee is de fiscus het oneens. Opnieuw moet de bedrijfsleider naar de rechtbank.

Finaal verwerpt het Hof van Beroep te Bergen de

af trek omdat de betwiste indiciaire taxatie werd gevestigd op inkomsten van onbepaalde oorsprong: het bewijsmiddel gesteund op grond van tekenen en indicieën, heeft immers niet automatisch tot gevolg dat de inkomsten worden geacht een beroepskarakter te hebben.

Bergen 17 juni 2011



Gewestelijk directeur mag niet hertaxeren o.b.v. nieuw verkregen elementen

Een vennootschap had bezwaar ingediend tegen een bepaalde taxatie. Naar aanleiding van de behandeling van dat bezwaar, had de gewestelijk directeur een nieuw onderzoek gevoerd en had hij op basis van nieuw verzamelde gegevens een nieuwe taxatie gevestigd.

De belastingplichtige is het niet eens met deze nieuwe taxatie en stelt dat ze op onwettige wijze is gevestigd. Immers, de gewestelijk directeur mag alleen de grieven onderzoeken die in het bezwaarschrift zijn aangevoerd.

Het Hof van Beroep bevestigt dat de gewestelij-

ke directeur de aanslag niet mag steunen op materiële elementen die werden verkregen naar aanleiding van het onderzoek van het bezwaarschrift, terwijl deze elementen niet gekend waren en dus niet in aanmerking werden genomen tijdens de taxatieprocedure. Dat zou immers betekenen dat hij de taken van de taxatieambtenaar overneemt en een ontoereikend bevonden bewijsvoering aanvult met nieuwe gegevens.

Antwerpen 6 december 2011

De afwijzingsbeslissing van het eerste bezwaar doet de procestermijn lopen

Het Hof van Beroep te Luik verduidelijkte dan weer dat de termijn voor een voorziening voor de rechtbank niet verlengd kan worden door het indienen van een tweede bezwaarschrift nadat het eerste al afgewezen is. Artikel 372 WIB/92 stipuleert weliswaar dat een bezwaar aangevuld mag worden zolang geen beslissing is gevallen, doch dit impliceert niet dat een nieuw bezwaar na een reeds afgewezen bezwaar geldig is. De afwijzing van het tweede bezwaar doet m.a.w.

geen nieuwe termijn van drie maanden voor een voorziening voor de rechtbank lopen. De gewestelijke directeur is bovendien gebonden door het gezag van gewijsde van zijn beslissing over het eerste bezwaar. Eenmaal een bezwaar afgewezen is, staat alleen nog de weg via de rechtbank open. Deze procedure moet worden ingeleid door het neerleggen van een verzoekschrift binnen de drie maanden na de eerste afwijzingsbeslissing.

Luik 15 september 2011

Een "niet-gemotiveerd" bezwaar verhindert betwisting voor de rechtbank

Een belastingplichtige is het niet eens met de aanslag die hij heeft ontvangen, doch hij wacht tot het laatste nippertje om bezwaar in te dienen. Hij dient dan ook een nietszeggend bezwaarschrift in, in de overtuiging dat dit hem de mogelijkheid biedt nadien bijkomende bezwaren te formuleren.

Zoals in het vorige artikel gesteld, laat art. 372 WIB/92 inderdaad toe het oorspronkelijke bezwaarschrift aan te vullen met nieuwe schriftelijk geformuleerde bezwaren en dit zolang er geen beslissing is gevallen. Evenwel kan deze mogelijkheid enkel worden toegepast op voorwaarde dat het oorspronkelijke bezwaarschrift ontvankelijk is en dus gemotiveerd. Gezien het oorspronkelijke bezwaarschrift van de belastingplichtige niet is gemotiveerd, kon, aldus de fiscus, het ook

niet worden aangevuld met nieuwe bezwaren. De belastingplichtige start dan maar een gerechtelijke procedure tegen de aanslag, maar hij vangt opnieuw bot: een vordering tegen de belastingadministratie is slechts toegelaten indien de belastingplichtige voorafgaandelijk het door of krachtens de wet georganiseerde administratief beroep heeft ingesteld. Daar de belastingplichtige in casu geen ontvankelijk (want niet-gemotiveerd) bezwaarschrift heeft ingediend, is ook zijn gerechtelijke vordering (na afwijzing van het bezwaar) niet toelaatbaar. Moraal van het verhaal: dien altijd een goed gemotiveerd eerste bezwaarschrift in!

Rb. Brugge 14 februari 2011

Een vordering tegen de belastingadministratie is slechts toegelaten indien de belastingplichtige voorafgaandelijk het door of krachtens de wet georganiseerde administratief beroep heeft ingesteld. Daar de belastingplichtige in casu geen ontvankelijk (want niet gemotiveerd) bezwaarschrift heeft ingediend, is ook zijn gerechtelijke vordering (na afwijzing van het bezwaar) niet toelaatbaar.





MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Het Hof is van mening dat de fiscus niet eerst dient aan te tonen dat meerwinsten zijn gerealiseerd opdat zij vervolgens het verlies kan negeren. Van zodra de fiscus aan toont dat de boekhouding niet bewijskrachtig is, mag ze de aangegeven verliezen op nul zetten. Latere winsten zullen zonder meer belast worden...

Geen bewijskrachtige boekhouding, verliezen op "nul"

Een vennootschap die een carwash exploiteert, maakt fiscale verliezen. De Administratie stelt op een bepaald moment de bewijskracht van de boekhouding in vraag, vooral wegens de diverse lacunes bij de registratie van het aantal wasbeurten. Daarom zet zij de verliezen op nul. Zij stelt dat, indien een vennootschap die fiscale verliezen wil verrekenen met de winsten van latere inkomstenjaren, de realiteit van de verliezen aan de hand van een bewijskrachtige boekhouding

moet worden aangetoond.

De belastingplichtige meent dat deze werkwijze willekeurig is, doch wordt teruggefloten door het Hof van Beroep te Luik dat van mening is dat de fiscus niet eerst dient aan te tonen dat meerwinsten zijn gerealiseerd opdat zij vervolgens het verlies kan negeren. Van zodra de fiscus aan toont dat de boekhouding niet bewijskrachtig is, mag ze de aangegeven verliezen op nul zetten.

Luik 19 januari 2011

Auto's blijven voor discussies zorgen !

Een vennootschap is actief in de vleeswarenhandel. Zij neemt een sportwagen van het merk Lotus in leasing. De fiscus meent dat deze kosten op onredelijke wijze de beroepsbehoeften overtreffen en dat ze aldus niet aftrekbaar zijn (art. 53, 10° WIB/92). De belastingplichtige beweert dat het gebruik van de wagen door de afgevaardigd bestuurder bijdraagt tot een goed cliënteel en tot betere bedrijfsresultaten.

Het Hof van Beroep te Antwerpen is niet overtuigd van het standpunt van de belastingplichtige; zijn bewering wordt immers met geen enkel objectief stuk of gegeven gestaafd. Bovendien betwijfelt het Hof of klanten vaak thuis worden bezocht. Fijntjes stelt het Hof ook vast dat de grootste stijging van de omzet en van het personeelsbestand zich heeft voorgedaan in de periode vóór de aanschaf van het blitse voertuig. Het

Hof bevestigt dan ook dat de voertuigkosten op onredelijke wijze de beroepsbehoeften overtreffen.

Een andere meldenswaardige auto-zaak betreft een belastingplichtige die zijn voertuig gebruikt voor woon-werkverkeer. Bij een ongeval wordt de auto volledig vernietigd, waarna de onfortuinlijke chauffeur de schade tracht te beperken door de minderwaarde fiscaal in aftrek te brengen.

Het Hof van Beroep te Bergen volgt de redenering van de belastingplichtige: de minderwaarde die een voertuig ondergaat is niet inbegrepen in het forfait van 6 BEF (0,15 euro) per kilometer zoals voorzien in art. 66 § 4 WIB/92. Het Hof keurt bijgevolg de aftrek van 75 % van de vastgestelde minderwaarde goed.

Antwerpen 17 januari 2012

Bergen 8 december 2010

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Avenue Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)
Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>



MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

www.cyrusross.com